

Sokan könnyekkel küszködve, meghatódva szálltak le a Budapestről érkező nosztalgiavonatról. Volt, aki még soha nem is járt Székelyudvarhelyen, más pedig a rokonaihoz érkezett látogatóba, de egyben mindannyian megegyeztek: túl kevés zsebkendőt hoztak magukkal.

"Jó érzés magyarnak lenni" - mondta könnyeivel küszködve a vonat egyik utasa. Az áfonyapálinkás-kürtőskalácsos fogadtatás mindenkit meghatott, függetlenül attól, hogy épp Budapestről vagy Nürnbergből jött Erdélyt nézni.

László János, a rendezvény egyik házigazdája, történelmi pillanatnak nevezte, hogy

Budapestről érkező vonatot köszönhetünk városunkban. A Hotel Küküllő*** tulajdonosa reményét fejezte ki, hogy a vendégek megismerik a székelyföldieket és az itteni szokásokat, majd pozitív tapasztalatokkal gazdagodva jó híret viszik a székelységnek.

Orosz Pál Levente beszédében visszaemlékezett 1888. március 15-re, a Héjjasfalva-Székelyudvarhely szárnyvonal átadására, amikor még a

Székel

y Gőzös

pőfögött a síneken. Elmondta, bár az évtizedek során számtalan szerelvény közlekedett ezen a szakaszon, de mégis egészen mostanáig kellett várni, hogy egy Budapestről induló vonatot köszönthessünk Udvarhelyen.

Dr. Zsigmond Barna Pál, a [nemrégiben kinevezett](#) csíkszeredai főkonzul nemcsak az vonatozókat üdvözölte, de az udvarhelyieknek is külön megköszönte az ünnepélyes fogadtatást.

Végül az egybegyűltek ünnepélyesen megkoszorúzták a *Hargita* névre keresztelt kocsit, amit szombaton néhány órára meg is nyitottak a nagyközönségnek, így bárki megnézhetette, hogyan érkeztek a látogatók Székelyföldre.

[További képeket fotógalériánkban talál, ide kattintva](#)